

ज०म० ययुरित्यादि । मारुतिप्रष्टाः हनूमदयेसराः सीतां द्रष्टुं विन्ध्य
पर्वतं ययुः शरन्मेघैः प्रावारैरिव प्रावरणैरिव प्रकृन्तं वृणोते
राच्छादनइति घञ् प्रवरैः श्रेष्ठैः अनाच्छादने ग्रहेत्यादिना
अप् ॥ ५३ ॥

भ० ययुरित्यादि । स्रवङ्गमावानराः सीतां द्रष्टुं विन्ध्यपर्वतं
ययुः स्रवेन गच्छतीति तृभृवृद्वीत्यादिना खः कीदृशाः मारु
तिर्हनूमान् प्रष्टोऽयसरो येषां ते तथा प्रादयगेस्यस्य षत्वमभि
धानात् मनीषादित्वाद्वा कीदृशं शरन्मेघैः प्रच्छन्नं प्रवरैः श्रेष्ठैः
प्रावारैः प्रच्छदपटैरिव अभिधानात् प्राङ्पूर्वात् वृजआच्छा
दने घञ् अन्वचाल् ॥ ५३ ॥

परिभावं मृगेन्द्राणां कुर्वन्तो नगमूर्धसु । विन्ध्ये
तिग्मांशुमार्गस्य चेरुः परिभवोपमे ॥ ५४ ॥

ज०म० परीत्यादि । मृगेन्द्राणां सिंहानां परिभावमभिभवं कुर्वन्तः
विन्ध्ये चेरुः भ्रान्ताः परौभुवोवज्ज्ञानइति घञ् कीदृशे परि
भवेपमे आदित्यमार्गस्य परिभवनं अत्युच्चत्वात् घञभावपचे
अप् ॥ ५४ ॥

भ० परीत्यादि । ते नगमूर्धनि गिरिशिखरे मृगेन्द्राणां सिंहानां
परिभावं तिरस्कारं कुर्वन्तो विन्ध्ये चेरुः चरगतौ कीदृशे सूर्य
वर्त्मनः परिभवइव तस्यात्युच्चत्वात् परिभवशब्देनात्र तत्कर्त्ता
लक्ष्यते आदित्यमार्गस्य परिभवेणोपगता मा लक्ष्मीः शोभा
यस्येति वा यदा तत्परिभवक्रिययैवात्र लोकभयदत्तेन साम्यं